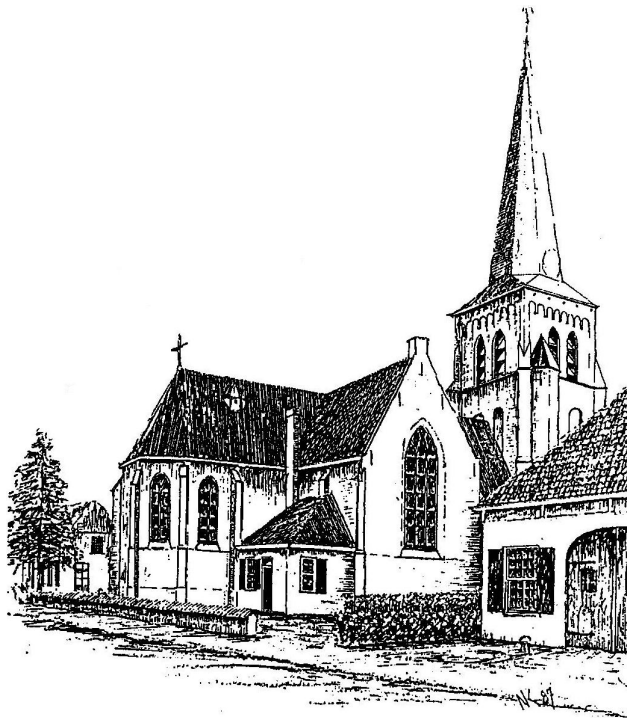

PINKSTEREN

*Aan het einde van ons leven
zal niemand ons vragen of we
katholiek, evangelisch of boeddhistisch waren,
maar hoeveel we hebben liefgehad.*
(Izabela Jaroszevska, Pools fotograaf)

WEEK VAN DE NEDERLANDSE MISSIONARIS

Lied. De Geest des Heren heeft (2c)

*t.: H. Oosterhuis
m.: J. Vermulst*

WELKOM.

*Pinksteren
het feest van zon en zomer,
van mooi getooid en fel gekleurd . . .*

*Pinksteren
het feest van de geestdrift,
van durf en van hoop-op-zegen . . .*

*Pinksteren een dag van
bewuste eerbied voor de aarde en
het mysterie dat haar bewoont . . .*

*Pinksteren een dag van eenheid
met allen die, hoe verschillend ook,
staan voor waar en waarachtig . . .*

*Welkom dan ook u allen hier
omwille van elkaar,
in Gods naam samen.*

+

Lied. De Geest des Heren heeft (1c)

SCHULD BEKENNEN.

V. Alleen het water dat
dorstigen laaft
lest de hete dorst.

Alleen het brood
met hongerigen gedeeld
stilt de honger.

Alleen de mantel die
verkleumden kleedt
geeft warmte.

Alleen het woord dat
bedroefden troost
doet deugd.

Alleen God en Goed
van harte beleefd
worden wij gewaar.

**A.: SCHOTEN WIJ TEKORT,
HET ZIJ ONS VERGEVEN.**

BEZINNING.

Woord en lied

Lied. Verbreek de kilte; c1

*t.: S de Vries
m.: W. Vogel*

*Pinksteren:
gun je de tijd voor het wonder
van 't leven dat groeit en bloeit.*

Lied. Verbreek de kilte; c2

*Pinksteren:
ben je ervan bewust dat alles van
één en dezelfde geest beziel is.*

Lied. Verbreek de kilte; c3

*Pinksteren:
besef dat ware geestdrift
niet van opgeven weet.*

Lied. Verbreek de kilte; c1

GEBED.

Wis het waas uit onze ogen
blaas ons het stof van het lijf

verstil de herrie die we schoppen
milder de drukte die we maken

matig de haast waarmee we gaan
kalmeer het jagen wat we doen

en wordt onder ons gehoord
in sprekende stilte, in lief en leed

Gij, adem en bron van leven,
Gij, stuwende geest
van tijd tot eeuwigheid.

A.: Amen.

Voorspel orgel

Lied. Wees voor mij een beschuttende rots (1c)

*t.: W. Barnard
m.: W. Vogel*

EERSTE LEZING.

Handelingen van
de Apostelen 2,1-11

Het was Pinksteren. Jezus' vroegere vrienden zaten bang en beducht voor de buitenwereld op een en dezelfde plaats samengeklit. Toen kwam er een geruis van boven dat het hele huis vulde en tot een orkaan aanzwol. Allen zagen hoe tongen van vuur zich op hen neerzette en hoe ze, door de Geest geraakt, spraken al naargelang die hen te spreken gaf.

Vanwege het feest waren er mensen uit alle windstreken naar Jeruzalem gekomen. Toen de storm opstak, liepen ze te hoop omdat ieder zich in zijn eigen taal hoorde aangesproken. Ze begrepen er niets van en riepen verbaasd:

'Die daar aan het woord zijn komen allemaal uit Galilea; en toch horen wij hen onze taal spreken. Parthen, Meden, Elamieten, mensen uit Pontus, Asia, Egypte en Libie, de Romeinen die hier wonen, Kretenzen en Arabieren - wij allen horen hen in onze moedertaal spreken over God en Goed.' Er waren er ook die snierden: 'Allemaal dronkemanspraat.'

Lied. Wees voor mij een beschuttende rots (1c)

HET EVANGELIE.

Johannes 14,23-27

Met de zijnen voor het laatst aan tafel sprak Jezus, zoals Johannes het zich herinnerde, aldus. 'Wie mij liefhebben, doen wat ik vraag. Dit zal de Vader welgevallig zijn en wij zullen tot hen komen en onze in-trek bij hen nemen. Wie mij niet mogen, zullen ook niet doen wat ik heb gevraagd. Maar weet wel, dat wat ik vraag niet van mij afkomstig is maar van hem die mij gezonden heeft. Ik zeg je dit, terwijl ik nog bij je ben. Maar de helper, de heilige geest, die de Vader in mijn naam zendt, zal alles aan het licht brengen en je bewust maken van wat ik je heb gevraagd. Vrede laat ik u, mijn vrede geef ik u.'

Lied. Wees voor mij een beschuttende rots (1c)

MEDITATIE.

Zoals het scheppingsverhaal niets zegt over het ontstaan van de aarde en al het aardse, maar de verwondering en eerbied van mensen uitdrukt voor de natuur en alles wat zich dag aan dag in 't leven voor hun ogen afspeelt, -zoals het geliefde verhaal over engelen, herders en een kind in een kribbe geen verslag doet van Jezus' geboorte, maar het vaste vertrouwen en grote geloof in hem van mensen verwoordt, -zo gaat ook het verhaal van het Pinkstervuur en de storm in huis niet primair over zoiets als een bliksemstart van de kerk, maar verwoordt het de verwondering van de eerste christenen over de snelle en weidse verbreiding van het nieuwe geloof waarvan Jezus het hart is, hoewel ze aanvankelijk te bang waren om zich op straat te laten zien en ramen en deuren - letterlijk of figuurlijk - hermetisch gesloten hielden.

De bijbel doet precies zoals wij - ongemerkt wellicht - ook doen: iets of iemand typeren door van hun geboorte iets wonderbaarlijks of van hun ontstaan iets miraculeus te maken.

Van begaafde artiesten en bekwame vaklui zeggen we: 'ze zijn ervoor in de wieg gelegd'; en van armoelijders die 't maar niet lukt om hogerop te komen heet het, dat 'voor een dubbeltje geboren nooit een kwartje wordt'.

Het begin van 'de kerk' was heel bescheiden.
Jezus' volgelingen kwamen zomaar ergens bij elkaar,
liepen nog wel 'ns de tempel binnen en -dat wel! -
ze droegen elkaar op handen.
Wie toetrad tot de christengemeenschap bracht heel
z'n bezit in voor de minderbedeelden.
'Zie hoe ze elkaar liefhebben' ging als 'n lopend
vuurtje de stad door en werkte aanstekelijk
Hun aantal groeide wonderbaarlijk snel en
de Jezus' Beweging vertakte zich al heel spoedig over
de wijde toenmaals bekende wereld.
Dit verbluffend verloop heeft de stormkracht en
't vuurwerk van de Geest als wieg, als bakermat.
Dit geloof spreekt uit het Pinksterverhaal.

Met de groei van de kerk kwamen ook de problemen
die tenslotte leidden tot een breuk tussen
het geloof van de vaders zoals beleefd in de sleur
van de traditie en het geloof van de vaders
zoals Jezus dit 'tot voltooiing bracht'.
De schuld aan diens dood werd de joodse overheid
hard in de schoenen geschoven.
Binnen de eigen christelijke gelederen heerste
onenigheid over de vraag of mensen die niet van
joodse afkomst waren zich als christen toch
aan de joodse wetten en gewoontes moesten houden.
De discussie hierover liep hoog op totdat Petrus op
aangeven van Paulus de knoop doorhakte.
Er moet in het prille begin wrijving ontstaan zijn
tussen Petrus en Johannes, die over wezen en inhoud
van 'kerk' danig van mening verschilden:
Petrus de man van wet en regel, - Johannes de
troubadour van de agape, kerk van liefde, die
op 'n gegeven moment uit Jeruzalem is weggegaan.
Ook 't grote christelijke ideaal om bij toetreden
tot de kerk alles aan de gemeenschap af te staan
heeft van stonde af aan problemen opgeleverd en
Petrus heeft dit tot plicht verheven ideaal
- ondanks hard optreden - niet kunnen redden.
Het moet de eerste christenen - van joodse
afkomst - vooral pijn hebben gedaan dat,
naarmate de scheiding tussen joden en christenen
radicaler werd, zij zoveel vertrouwd - priesters,
tempel, offerrituelen, gebeden - kwijtraakten.
Ze waren menselijk verweesd, religieus berooid.
En toch - dit is de betekenis van het verhaal van
vandaag - is de Jezus' Beweging, de Weg geheten,
ondanks alles van de grond gekomen en
heeft zich vroeg al over de wereld verspreid.
Dankbaarheid en verwondering zijn de wortels
van het Pinksterverhaal en het Pinksterwonder . . .
een wonder waarnaar de kerk van vandaag weer snakt,
- een verhaal dat hopelijk over enige tijd weer
dankbaar en opgelucht verteld kan worden.

*Ik geloof in een kerk waar
iedereen welkom is
gerespecteerd wordt
en niemand uitgesloten -*

*ik geloof in een kerk waar
niemand zich heilig waant,
over mensen een godsoordeel velst;
waar ieder zijn fouten en falen beseft -*

*ik geloof in een kerk die
de aarde eerbiedigt en leeft naar
haar vaste ritme van licht en donker,
actie en rust, uitgelaten en stil bezonken -*

*Ik geloof ik een kerk waar
wie óverhoudt voor de ander overheeft,
wie zorg behoeft zorg krijgt;
waar geen mens verweest, vereenzaamt.*

*ik geloof in een kerk die
dient en viert en aan Tafel vraagt
wie, als pelgrims onderweg, hongeren naar
waar en waarachtig, echt en oprecht -*

*Ik geloof in een kerk die
er vast op vertrouwt dat tenslotte
haat, kwaad en dood zullen bezwijken
onder licht liefde leven.*

*ik geloof in een kerk die
reikt en wijst naar het Mysterie,
waarin alles en allen elkaar treffen en
zich geborgen mogen weten, hoe dan ook -*

*ik geloof in
Jezus Christus;
zijn Afkomst, zijn Toekomst.*

Zo'n dienende open kerk lijkt niet
van hogerhand, van bovenaf te komen.
Zij zal van onderop, in en vanuit het veld
moeten worden opgebouwd
met als belangrijkste bouwmaterialen:
zelfrespect, durf, geloof en
een mateloos vertrouwen in de goede geest.

Kort orgel

Gaat u staan

BELIJDENIS.

A.: Geest die vuur en liefde zijt
Geest die leeft van eeuwigheid,
voortkomt van de Zoon en Vader,
leid o Heer ons altijd nader
door Uw liefde door Uw licht
tot uw heilig aangezicht.

Geest van wijsheid, Geest van raad
aller dingen zuiv're maat,
trooster die met wond're krachten
bijstaat wie in leed versmachten,
wees ons op de levenszee
vaste baak en veil'ge ree.

Geest die waakzaam zijt en sterk
hoed het schip van Christus' kerk.
Stuur het tot aan't zalig ende
tot der tijden loop zich wende
van deez'onbestendigheid
in Uw stralend' eeuwigheid.

ONDERBREKING.

Brood en Beker
Orgelspel

*Collecte voor
Mensen met een Missie*

Lied.

BROOD EN BEKER.

Het leven is om-niet gegeven;
we maken het mee,
mogen het beleven.

De lucht is om-niet gegeven;
we ademen in en uit,
raken beziel.

Brood en beker zijn ons
om-niet gegeven;
we delen met elkaar
het kwetsbaar bestaan
en doen samen wat te doen staat
totdat alle leven zal zijn voltooid.

GEDACHTENIS.

Bid voor die ziek zijn,
in het ongewisse verkeren;
het blijft niemand bespaard.

Bid voor die zwak en oud bijstaan;
dat zij het kunnen blijven opbrengen.

Bid voor allen die waar ter wereld ook
door geweld om het leven komen -

voor hen, jonge mensen nog, die
voor vrede en veiligheid uitgezonden,
lijf en leden riskeren, 't leven verliezen.

En bid voor die ons van nabij
zijn voorgegaan in de dood.
Met eerbied noemen wij:

Wie gedenkt dankt;
wie dankt gedenkt die leven.

GEBED AAN TAFEL.

Woord en lied

A.: Een glimp van U *t.: P. Verhoeven*
in het brood gebroken *m.: W. Vogel*
het leven gedeeld;
in de beker gedronken
ons dagelijks lief en leed.

*Als hoop ondanks alles,
als een horizon de einder voorbij,
als een visioen alle dag te boven,
sprak uit Hem en spreekt in mensen
een grenzeloos vertrouwen:*

*Komen zal de geest die heelt
en als dauw de aarde drenkt.*

*Komen zal die zorg draagt
en het bange hart verkwikt.*

*Komen zal die ons, tobbers, rust geeft,
drift en koorts kalmeert en
met ons meeleeft, zielsbedroefden.*

*Komen zal de geest die
wat besmeurd is zuivert,
wat verdord is opfleurt en
het gekwetste zacht verbindt.*

*Komen zal die
versteenden laat ontdooien,
verkilden warm ademt en
verdwaalden thuis brengt.*

*Komen zal de geest van God:
de geest van hem die,
als brood gebroken
van liefde is gestorven.*

A.: Een glimp van U
in het brood gebroken
het leven gedeeld;
in de beker gedronken
ons dagelijks lief en leed.

*Toen hem de mond
moest worden gesnoerd,
zijn geest gedooft,
heeft hij ten afscheid
brood genomen, het gebroken
en gezegd:*

*Dit ben ik en ik beloof u vast
dat ge zult eten en drinken
aan mijn tafel in Vaders huis.
Neem en deel het leven
met mij en met elkaar.*

*Hij heeft de beker genomen,
die gedronken en doorgegeven
met de woorden:*

*Neem de beker van mij over
en geef hem door aan elkaar
totdat onze hoop is vervuld en
Gods belofte
werkelijkheid geworden.*

*Doe wat ik heb gedaan;
maak een nieuw begin.*

**A.: Een glimp van U
in het brood gebroken
het leven gedeeld;
in de beker gedronken
ons dagelijks lief en leed.**

*Hij, Jezus van Nazaret,
heeft niet in het graf zijn einde,
maar in God z'n Vader
zijn voltooiing gevonden.*

Bid met hem mee.

ONZE VADER.

Gezongen

COMMUNIE.

Brood en
leven delen.

*Deel brood en beker.
Deel met Hem het leven
waarin wij één zijn en
waarvan God het hart is.*

ONDER DE UITREIKING.

Lied.

GEBEDEN.

Voorspel

*Er zij een gemeenschap
van mensen die zich
tot elkaar bekennen en
in Jezus' geest oor en oog
hebben voor iedere mens en
vriend en vreemde
- wie ook, vanwaar ook -
hartelijk welkom heten.*

**A.: Wat in mensen leeft t.: M. Zagers
aan vreugde en verdriet m.: W. Vogel
het wordt gedragen
op de woorden van een lied.**

*Er zij een gemeenschap
van mensen die zich
tot elkaar bekennen en
in Jezus' naam stáán*

*voor recht en gerechtigheid
voor hulp aan misdeelden
voor steun aan zwak en ziek.*

**A.: Wat in mensen leeft
aan droom en visioen
het staat geschreven
in verhalen nu en toen.**

*Er zij een gemeenschap
van mensen die zich
tot elkaar bekennen en
in Jezus' geest tasten en reiken
naar het Hart van het leven,
alledag bezielen en ondanks alles
vertrouwen behouden.*

**A.: Wat in mensen leeft
aan twijfel en geloof
het houdt ons gaande
als een stille stem van hoop.**

ZEGENWENS.

Zegenen wij elkaar
en laat waar wij gaan en staan
de goede geest de wereld bezielen.

Moge God en Goed ons zegenen
in de naam van de Vader
de Zoon en de heilige Geest.

Amen.

ORGELSPEL